

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 32 din 10.06.2010

Privind : soluționarea contestației formulate de dl. cu domiciliul în com., jud. Teleorman, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2010.

Prin cererea înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2010, dl., cu domiciliul în com., județul Teleorman a formulat contestație prin împuternicit Av. cu domiciliul în mun. împotriva Deciziei de impunere nr. din2010, respectiv împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr./.....2010, acte întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Teleorman.

Constatând că petenta nu a îndeplinit condițiile procedurale obligatorii, prevăzute la pct. 2.4 – 2.5 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, organele de soluționare i-au solicitat acesteia să îndeplinească procedura, respectiv să comunice în scris **motivele** de fapt și **de drept** pe care își întemeiază cererea sub sancțiunea respingerii contestației ca nemotivată.

Petentul a dat curs solicitării în termenul legal de 5 zile, prin Adresa nr./.....2010.

Deoarece dl. a contestat și Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr./.....2010 și a adresat-o eronat D.G.F.P. Teleorman, petentul a fost înștiințat că pentru acest capăt de cerere, contestația sa a fost înaintată Judecătorei spre competența soluționare prin Adresa nr./.....2010.

În condițiile prezentate contestația este formulată împotriva măsurilor dispuse de reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Teleorman, prin Decizia de impunere nr./.....2010 prin care petentei i-au fost stabilite obligații fiscale în quantum total de lei, reprezentând:

- lei – taxa pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este formulată în termenul reglementat de art. 207, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind indeplinite și celelalte proceduri de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să soluționeze pe fond cauza .

I. Petenta a contestat măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr./.....2010, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr./.....2010, întocmite de organele de inspecție fiscală, aducând în susținerea cererii următoarele argumente:

- în data de2008 petentul a cumpărat printr-un contract de vânzare – cumpărare un teren în suprafață de 6.300 mp situat în com., jud., tarlaua nr. 37, parcela nr. 33 pentru care urma să plătească suma de Euro până la data de2011, din care a achitat suma de Euro la data semnării contractului de vânzare – cumpărare;

- ulterior a procedat la dezmembrarea suprafeței de 6.300 mp în 14 loturi de teren, 13 loturi cu suprafețe egale și un lot ce reprezintă drumul de servitute pentru cele 13 loturi. Petentul a dorit să arate că a procedat la dezmembrarea suprafeței de teren ce se află în proprietatea lui deoarece a constatat că nu poate achita din surse proprii suma de Euro ce reprezintă diferența de achitat din contractul de vânzare – cumpărare prin care a dobândit acel teren;

- în aceste condiții, deoarece petentul nu putea să țină în continuare pentru el întreaga suprafață de teren, a decis că în urma dezmembrării terenului să înstrăineze în perioada 2008 – 2008 12 loturi din totalul celor 13 loturi, pentru suma totală de Euro;

- petentul menționează că așa cum se poate observa, operația de vânzare a celor 12 loturi nu are caracter de continuitate așa cum susține organul de control fiscal ci este asimilat unei singure operații juridice de vânzare – cumpărare, iar din totalul loturilor dezmembrate, contestatorul a păstrat un lot de teren pe care urmează să construiască;

- în urma vânzării celor 12 loturi a obținut suma de Euro, sumă din care a achitat Euro vânzătorului de la care a cumpărat terenul iar diferența de Euro o reprezintă o parte din contravaloarea operațiunilor de dezmembrare și intabulare a loturilor vândute. De asemenea, petentul susține că la totalul sumei de Euro a achitat și impozit pe tranzacții imobiliare;

- astfel, organele de inspecție fiscală au apreciat în mod eronat că prin cumpărarea unui teren în suprafață de 6.300 mp și vânzarea ulterioară în urma dezmembrării a 12 loturi din acel teren, prin operații de vânzare – cumpărare ce pot fi asimilate unei singure operații de vânzare – cumpărare, petentul a desfășurat o activitate economică conform prevederilor pct. 66, alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI – privind T.V.A., obținând venituri cu caracter de continuitate.

- petentul a dorit să arate că acea constatare a organelor de inspecție fiscală a fost una eronată, total nelegală și netemeinică, deoarece această activitate economică nu a fost niciodată aducătoare de venituri și nici o activitate economică cu caracter de continuitate. Astfel, conform constatării organelor de inspecție fiscală, a rezultat că petentul a câștigat din vânzarea terenului cumpărat suma de Euro, ceea ce este cu totul inexact, deoarece pe lângă faptul că nu a efectuat nici un fel de operație economică ce ar fi rezultat din înstrăinarea terenului cumpărat, contestatorul a mai și achitat din surse proprii diverse impozite și taxe ocazionate de cumpărarea și vânzarea terenului, ajungându-se de fapt la o pierdere;

- de asemenea, petentul arată că organele de inspecție fiscală, deși erau obligate de lege, nu au analizat operația de vânzare a loturilor dezmembrate și din prisma scopului contractului; acestea ar fi trebuit să analizeze motivele înstrăinării și mai ales

dacă această operațiune de vânzare a avut caracter de activitate asimilată unei activități comerciale;

- petentul menționează că nu a realizat niciun fel de activitate economică aducătoare de venit și chiar mai mult, înstrăinarea celor 12 loturi de teren realizată în interval de 3 luni nu reprezintă o activitate cu caracter de continuitate, așa cum este definite de Codul fiscal și pe cale de consecință impozitarea ca plătitor de T.V.A. este nelegală, la fel ca și obligarea la plata de majorări de întârziere.

- petentul susține, conform prevederilor pct. 3, alin. (1) din Normele de aplicare a Codului fiscal, că “pentru alte operațiuni decât vânzarea de bunuri utilizate în scopuri personale, persoana fizică devine persoană impozabilă dacă activitatea desfășurată are caracter de continuitate”; astfel, așa cum se poate observa, operația de vânzare a celor 12 loturi nu are caracter de continuitate așa cum susțin organele de control, ci este asimilat unei singure operații juridice de vânzare – cumpărare.

- de asemenea, petentul menționează că în Codul fiscal și nici în alte norme în materie nu se oferă o definiție a “caracterului de continuitate”, iar singurul element avut în vedere de inspectorii fiscali la aplicarea textului de lege din cuprinsul raportului de inspecție fiscală și din decizia de impunere a fost acela că petentul a realizat mai multe tranzacții, fără să indice în concret care ar fi numărul minim pentru care se permite o asemenea motivare;

- în speță, se poate concluziona că petentul a cumpărat un teren cu intenția de a construi ceva pentru uzul personal, dar din motive financiare a revândut terenul cumpărat, parcelat pentru a putea fi vândut și pentru a achita debitele la creditorii personali rezultați din contractul de vânzare – cumpărare; astfel, în opinia petentului ar fi trebuit avut în vedere că la pct. 66, alin. (2) din Normele de aplicare a Codului fiscal se prevede că activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate, iar intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, ca de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să faca investiții pregătitoare necesare pentru inițierea unei activități economice, ori așa cum se poate observa din toate investițiile așa zise pregătitoare realizate de petent și mai ales din finalitatea tranzacțiilor imobiliare, nu a avut în plan inițierea unei activități economice din care să obțină profit, ci doar a realizat vânzarea terenului pe care l-a cumpărat în vederea satisfacerii creditorilor personali, creditorii care erau de fapt vânzătorii terenului cumpărat de petent.

În această situație, petentul a dorit să arate că rezultă cu certitudine că nu a realizat în anul respectiv, sau în anii precedenți mai multe operațiuni imobiliare și că intenția nu a fost de a realiza o activitate economică, atunci operațiunea poate fi considerată ocazională și așa ar fi trebuit interpretată și de către inspectorii fiscali, care ar fi trebuit să analizeze în concret dacă în anii anteriori petentul a mai realizat alte operațiuni imobiliare.

Contestatorul a mai arătat faptul că, în speță, nu se poate încadra operațiunea ca fiind economică și continuă, deoarece terenul vândut de către acesta nu se încadrează în prevederile legii privind aplicarea impozitării T.V.A. pe tranzacții imobiliare deoarece terenul vândut, chiar și parcelat, nu este scos și nu se află în intravilanul localității, acesta fiind și în moment, dar mai ales la data vânzării un teren agricol.

Astfel, conform legii, dacă operațiunile imobiliare constau numai în vânzări de orice alte terenuri decât cele construibile (în speță terenuri agricole), acestea sunt scutite de T.V.A. și chiar dacă persoana fizică devine, în principiu, persoană impozabilă pentru aceste operațiuni, nu are obligația înregistrării în scopuri de T.V.A.

Potentul consideră că, în cazul în care se va considera că trebuie să plătească T.V.A., trebuie să se stabilească T.V.A. aferent diferenței de preț pe care a obținut-o, și la valoarea integrală de vânzare.

Astfel, petentul a plătit Euro la cumpărarea terenului în suprafață de 6.300 mp, număr cadastral, intabulat în CF nr. a localității, jud. De asemenea, a achitat și celelalte cheltuieli aferente tranzacției de cumpărare a terenului, și anume impozitul în valoare de lei prin chitanța nr./2008 emisă de Biroul Notarial, precum și onorariul notarial de lei și lei T.V.A. (19%) în total lei prin chitanța nr./2008 emisă de același birou notarial. La aceste cheltuieli se adaugă și onorariul notarial de lei și lei T.V.A. (19%) în total lei prin chitanța nr./2008 emisă de de Biroul Notarial....., achitat cu ocazia dezmembrării terenului în suprafață de 6.300 mp în 14 loturi.

Astfel, pentru a stabili valoarea totală a cheltuielilor petentului, pe lângă suma de Euro plătită pentru achiziționarea terenului trebuie adăugată și suma de lei obținută din însumarea valorilor prezentate anterior (..... lei + lei + lei).

În data de2008 s-a realizat dezmembrarea terenului în suprafață de 6.300 mp, număr cadastral, intabulat în CF nr. a localității, jud., în 14 loturi, 12 au fost vândute către diverse persoane fizice, un lot a rămas în proprietatea petentului, iar lotul cu nr. 14 reprezintă drum de servitute care deservește toate cele 13 loturi.

Din vânzarea celor 12 loturi, petentul a încasat Euro, valoare inferioară cheltuielilor suportate de petent (prețului de achiziție Euro + lei reprezentând cheltuieli ocazionate de cumpărarea terenului și dezmembrarea acestuia).

De asemenea petenta susține că nu ii sunt aplicabile dispozițiile art. 141, alin. (1), lit. f), art. 152, alin. (1) și art. 153, alin. (2), lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele prezentate petentul solicită să-i fie admisă contestația și să fie anulată în totalitate Decizia de impunere nr./.....2010.

De asemenea, petentul contestă Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr./.....2010 și solicită suspendarea acestei instituirii de măsuri asigurătorii asupra bunurilor petentului până la soluționarea prezentei contestații și admiterea acestui capăt de cerere, motivând că aplicarea de măsuri asigurătorii până la soluționarea prezentei contestații la executare nu se impune și este admisibilă din punct de vedere procedural.

II. Din Raportul de inspecție fiscală nr./.....2010, așa cum este sintetizat în Decizia de impunere nr./.....2010, acte întocmite de organele de inspecție fiscală se rețin următoarele:

Perioada supusă verificării:2008 –2008.

Obiectivele inspecției fiscale parțiale:

Verificarea s-a efectuat în baza dispozițiilor transmise de A.N.A.F. prin Circulara nr./.....2009, a tranzacțiilor imobiliare efectuate de dl. în anul 2008 și consemnate în Declarațiile 208 înaintate la A.F.P. de B.N.P. – și B.N.P. – oraș, tranzacții efectuate în condițiile menționate în Procesul verbal nr./.....2010 și stabilirea obligațiilor față de bugetul statului (Anexa nr. 3).

În urma verificării s-au constatat următoarele:

- în data de2008, dl. din com., jud. Teleorman a cumpărat de la soții și suprafața de 6.300 mp situată în com., jud., tarlăua nr. 37, parcela 33, pentru care s-a angajat să plătească prețul vânzării în sumă de Euro, din care a achitat suma de Euro, diferența urmând să o achite la data de2011, fapt consemnat în contractul de vânzare – cumpărare, încheiat și autentificat la B.N.P. – București sub nr./.....2008 (Anexa nr. 8);

- în data de2008, dl. și soția acestuia au procedat la dezmembrarea suprafeței de 6.300 mp în 14 loturi, conform Actului de dezmembrare încheiat și autentificat la B.N.P. sub nr./.....2008, (Anexa nr. 5) achitându-se onorariul de

..... lei plus T.V.A., în total lei; din cele 14 loturi, lotul nr. 14 reprezintă drumul de servitute ce deservea toate cele 13 loturi;

- în perioada 2008 – 2008 soții și au vândut 12 loturi pentru care au încasat suma de Euro (..... lei), sumă stabilită conform situației Anexa nr. 6, cu lei mai mult decât suma comunicată de A.F.P. cu Adresa nr./.....2009;

- în data de2008 dl. a achitat soților diferența de Euro, aferentă contractului de vânzare – cumpărare nr./.....2008, cu trei ani înainte de termenul limită prevăzut în contract;

- organele de inspecție fiscală apreciază că dl., prin cumpărarea unui teren în suprafață de 6.300 mp, dezmembrarea acestuia în 14 loturi din care a vândut 12 loturi acoperindu-și 95% din cheltuielă și rămânând în posesia unui lot în valoare de circa Euro ce poate fi sau a fost valorificat ulterior, a desfășurat o activitate economică conform prevederilor punctului 66, alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI – privind T.V.A. din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, obținând venituri cu caracter de continuitate;

- prin urmare, dl. din com., jud. Teleorman, desfășurând această activitate aducătoare de venituri cu caracter de continuitate, în sensul reglementat de art. 141, alin. (1), lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și depășind plafonul de scutire după a doua tranzacție (35.000 Euro, echivalent în lei la schimb comunicat de B.N.R. la data aderării, respectiv 119.000 lei), reglementat de art. 152, alin. (1) din același act normativ, când a încasat cumulativ lei, avea obligația, conform art. 153, alin. (2), lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, să se înregistreze în scopuri de T.V.A., urmând să stabilească, să declare și să plătească obligația fiscală de natura T.V.A. față de bugetul statului;

- din verificarea efectuată s-a constatat că persoana fizică neautorizată, prin vânzarea la diferite persoane fizice cele 12 loturi de teren a încasat suma totală de lei, devine plătitor de T.V.A. din data de 08.07.2008, dată la care depășește plafonul de scutire 35.000 Euro (119.000 lei) după încasarea celei de-a doua operațiune de vânzare, realizând un venit cumulativ de Euro (..... lei);

- organul de inspecție fiscală, în temeiul **art. 5, alin. (1) din O.M.F.P. nr. 1.415/2009 (... obligațiile fiscale vor fi stabilite de organele de inspecție fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedecarate organelor fiscale, numai pentru perioada în care s-a constatat că acestea au desfășurat activitatea ...)** a calculat T.V.A. colectată în sumă de lei (baza impozabilă lei x 19%) aferentă sumei încasate după depășirea plafonului de scutire T.V.A., respectiv suma de lei (..... lei – lei) prin aplicarea cotei recalculate de $19/119\% = 0,1597\%$ în baza prevederilor art. 137 și art. 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare; ca urmare, baza impozabilă a T.V.A.-ului este de lei, pentru care s-a stabilit T.V.A. de plată în sumă de lei

- T.V.A. colectată lei
- T.V.A. deductibilă lei
- T.V.A. diferența de plată lei

Pentru neplata la termenul legal a diferenței de T.V.A. în timpul inspecției fiscale au fost calculate accesorii fiscale, conform art. 120 din O.G. nr. 92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, în sumă de lei (Anexa nr. 7).

Calculul accesorilor a fost făcut de la data de2008 la2010.

III. Organele de revizuire având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petent în susținerea contestației, susținerile organelor de inspecție fiscală, actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, rețin:

Persoana fizică neautorizată are domiciliul în com., jud. Teleorman, se identifică prin C.N.P. și se legitimează cu C.I. Seria TR nr., și a desfășurat activitatea de tranzacții imobiliare (teren) în com., jud., amplasament tarlăua 37, parcela nr. 33.

1. În ceea ce privește debitul principal reprezentând taxa pe valoarea adăugată în suma de

Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman este investită să se pronunțe asupra legalității măsurilor reprezentanților A.I.F. Teleorman, care au stabilit în sarcina petentului T.V.A. în sumă totală de lei, în condițiile în care față de fenomenul economic judecat, din documentele care formează dosarul cauzei, nu se poate reține cu claritate starea de fapt fiscală, în stransă corelație cu argumentele de drept invocate de cele două părți.

În fapt, din actul de control atacat (Decizia de impunere nr./.....2010, care constituie sinteza Raportului de inspecție fiscală nr./.....2010), organele de soluționare rețin argumentele menționate de reprezentanții A.I.F. Teleorman, astfel:

- în data de2008, dl. din com., jud. Teleorman a cumpărat suprafața de 6.300 mp situată în com., jud. pentru care s-a angajat să plătească prețul vânzării în sumă de Euro, din care a achitat suma de Euro, diferența urmând să o achite la data de2011;

- în data de2008, dl. a procedat la dezmembrarea suprafeței de 6.300 mp în 14 loturi, din care lotul nr. 14 reprezintă drumul de servitute ce deservea toate cele 13 loturi;

- în perioada 2008 – 2008, dl. a vândut 12 loturi pentru care a încasat suma de Euro. În data de2008 petentul a achitat diferența de Euro aferentă contractului de vânzare – cumpărare, cu trei ani înainte de termenul limită prevăzut în contract;

- astfel, prin cumpărarea terenului în suprafață de 6.300 mp, dezmembrarea acestuia în 14 loturi, din care a vândut 12 loturi acoperindu-și 95% din cheltuielă, și rămânând în posesia unui lot în valoare de circa Euro ce poate fi/sau a fost valorificat ulterior a desfășurat o activitate economică aducătoare de venituri cu caracter de continuitate;

- prin urmare, dl. din com., jud. Teleorman, desfășurând această activitate aducătoare de venituri cu caracter de continuitate, în sensul reglementat de art. 141, alin. (1), lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și depășind plafonul de scutire după a doua tranzacție (35.000 Euro, echivalent în lei la schimb comunicat de B.N.R. la data aderării, respectiv 119.000 lei), reglementat de art. 152, alin. (1) din același act normativ, când a încasat cumulativ lei, avea obligația, conform art. 153, alin. (2), lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, să se înregistreze în scopuri de T.V.A., urmând să stabilească, să declare și să plătească obligația fiscală de natura T.V.A. față de bugetul statului;

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din2010 s-au stabilit obligații suplimentare de plată în

sumă totală de lei, reprezentând lei taxă pe valoarea adăugată și lei majorări de întârziere.

Prin urmare, în baza constatărilor mai sus menționate și a celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr./.....2010 și anexele sale, organele de inspecție fiscală apreciază că sunt întrunite condițiile reglementate de lege pentru a stabili ca activitatea desfășurată de dl. este aducătoare de venituri cu caracter de continuitate.

Persoana fizică neautorizată își argumentează cererea prin următoarele:

- menționează ca a cumpărat un teren pentru uzul personal, dar din motive financiare a revândut terenul cumpărat, parcelat pentru a putea fi vândut și pentru a achita debitele la creditorii personali rezultați din contractul de vânzare – cumpărare; deci nu a avut în plan inițierea unei activități economice din care să obțină profit, ci doar a realizat vânzarea terenului pe care l-a cumpărat în vederea satisfacerii creditorilor personali, creditori care erau de fapt vânzătorii terenului cumpărat de petent.

- petentul a mai arătat faptul că, în speță, nu se poate încadra operațiunea ca fiind economică și continuă, deoarece terenul vândut de către acesta nu se încadrează în prevederile legii privind aplicarea impozitării T.V.A. pe tranzacții imobiliare deoarece terenul vândut, chiar și parcelat, nu este scos și nu se află în intravilanul localității, acesta fiind și în moment, dar mai ales la data vânzării un teren agricol.

Contestatorul invederează organelor de soluționare faptul că, conform legii, dacă operațiunile imobiliare constau numai în vânzări de orice alte terenuri decât cele construibile (în speță terenuri agricole), acestea sunt scutite de T.V.A. și chiar dacă persoana fizică devine, în principiu, persoană impozabilă pentru aceste operațiuni, nu are obligația înregistrării în scopuri de T.V.A.

De asemenea petenta susține că nu îi sunt aplicabile dispozițiile art. 141, alin. (1), lit. f), art. 152, alin. (1) și art. 153, alin. (2), lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în contradicție cu cele susținute de organele de inspecție fiscală în Raportul de inspecție fiscală nr./.....2010 sintetizat în Decizia de impunere nr./.....2010, respectiv efectuarea de activități economice aducătoare de venituri cu caracter de continuitate și depășirea plafonului de scutire în scopuri de T.V.A. și neînregistrarea în scopuri de T.V.A. a persoanei fizice neautorizate după depășirea plafonului de scutire.

Astfel, având în vedere considerentele de fapt prezentate, organele de soluționare rețin neclarități în stabilirea stării de fapt fiscale, respectiv între fapta constatată de organele de inspecție fiscală și temeiul de drept invocat în Decizia de impunere nr./.....2010 (respectiv se reține că art. 141, alin. (1), lit. f) se la activitatea de învățământ, formarea profesională a adulților și prestările de servicii și livrările de bunuri strâns legate de aceste activități) așa încât reprezentanții Biroului Soluționare Contestații se află în imposibilitatea de a antama fondul cauzei.

Pentru a se pronunța asupra cauzei supuse soluționării, organele de revizuire constată că **în drept**, sunt aplicabile prevederile Anexei 2 a O.M.F.P. nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală", cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 6 și art. 213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se prevede:

*O.M.F.P. nr. 972/13.06.2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", (M.O. nr. 528 din 19 iunie 2006), cu modificările și completările ulterioare;

ANEXA 2

INSTRUCȚIUNI

de completare a formularului "Decizia de impunere
privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite
de inspecția fiscală"

[...]

a) "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată[...]

[...]

2.1.2. "Motivul de fapt" - se va înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și prezentarea consecinței fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.

2.1.3. "Temeiul de drept" - **se va înscrie detaliat și în clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constat.** Temeiul de drept se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate la aceasta.

[...]

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, (M.O. nr. 513/31.07.2007) cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

[...]

ART. 213

Soluționarea contestației

[...] Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.[...]

[...]

Se reține că din documentele existente la dosarul cauzei nu se poate stabili cu claritate relevanța stării de fapt fiscale, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Potrivit acestor prevederi legale, Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii Deciziei de impunere prin care se stabilesc obligații fiscale suplimentare de plată în sarcina petentului.

Față de prevederile legale incidente cauzei și din analiza raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere, nu rezultă cu claritate temeiul de drept ce a condus la stabilirea de obligații fiscale suplimentare în sarcina contestatorului în corelație cu motivele de fapt invocate.

Prezentarea neclară a temeiurilor legale în baza cărora au fost stabilite debitele suplimentare, în actele atacate, pun organele de soluționare în imposibilitatea de a se pronunța cu privire la debitele respective.

Astfel, considerentele de drept incidente soluției ce urmează a fi adoptată sunt regăsite în prevederile art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile cuprinse în pct.-ele 12.6 – 12.8 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată;

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, (M.O. nr. 513/31.07.2007) cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 216

Solutii asupra contestației

[...]

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

[...]

*Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 893/06.10. 2005);

[...]

12.6. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.

[...]

În consecință urmează să fie desființat titlul de creanță atacat, pentru suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, procedându-se la încheierea unui nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

2. Privitor la capătul de cerere formulat pentru suma de lei, reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă Persoana fizică neautorizată datorează la bugetul de stat, accesoriile în sumă de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, în condițiile în care capătul de cerere reprezentând obligație fiscală principală (pentru neplata căruia au fost stabilite accesoriile), a primit prin prezenta decizie soluția de desființare.

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Principiului **de drept - accesorum sequitur principale** (accesoriul urmează principalul), își regăsește aplicabilitatea în speța de față.

Astfel, urmează să fie **desfiintat titlul de creanță atacat și pentru suma de lei, reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, procedându-se la încheierea unui nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.**

3. Referitor la cererea formulată împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr./.....2010

Prin contestația nr./.....2010, petiționara se îndreaptă și împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr./.....2010

Fată de această solicitare, menționăm următoarele:

- cererea formulată de contestator împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr./.....2010 nu intră în competența de soluționare a organelor de revizuire din cadrul D.G.F.P. Teleorman, așa cum rezultă din prevederile art. 206, alin. (2) și art. 207, alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 129, alin. (11) și art. 172 alin. (4) din același act normativ, în care se prevede:

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 206

Forma și conținutul contestației

[...]

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

[...]

ART. 207

Termenul de depunere a contestației

(2) În cazul în care competența de soluționare nu aparține organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestația va fi înaintată de către acesta, în termen de 5 zile de la înregistrare, organului de soluționare competent.

[...]

ART. 129

Poprirea și sechestrul asigurătoriu

[...]

(11) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 172.

[...]

ART. 172

Contestația la executare silită

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.

[...]

De asemenea menționăm că respectând voința legiuitorului privind judecarea acestei solicitări în regim de urgență, organele de soluționare au înaintat cu Adresa nr./.....2010, instanței judecătorești competente, respectiv Judecătoria cererea în cauză, comunicându-i și contestatorului prin Adresa nr./.....2010 demersurile astfel inițiate.

Astfel, se reține că față de această solicitare, reprezentanții Biroului de Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Teleorman, nu dețin competența materială de soluționare, competență care aparține Judecătoriei

*
* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, directorul executiv al D.G.F.P. Teleorman

D E C I D E :

Art. 1. Se desființează Decizia de impunere nr./.....2010, pentru suma în cuantum total de lei, constituită din:

- lei – taxă pe valoarea adăugată aferentă;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

Activitatea de Inspecție Fiscală Teleorman, urmând ca în 30 zile de la data comunicării și luării la cunoștință să întocmească un nou act administrativ fiscal care va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia și care va putea fi contestat potrivit legii.

Art. 2. În temeiul dispozițiilor art. 206, alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se declină competența de soluționare a capătului de cerere privind Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. 6/22.03.2010, în favoarea Judecătoriei Turnu Măgurele, inițiindu-se demersurile legale în acest sens.

Art. 3. Prezenta decizie a fost redactată în 5 (cinci) exemplare toate cu valoare de original comunicate celor interesați.

Art. 4. Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art. 5. Biroul Soluționare Contestații va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....,

Director Executiv